

משנה:

אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן:

גמרא:

מאי אפיקומן?

אמר **רב**: שלא יעקרו מחבורה לחבורה.

ושמואל אמר: כגון אורדילאי לי וגוזלייא לאבא.

ורב חנינא בר שילא ורבי יוחנן אמרו: כגון תמרים קליות ואגוזים.

תניא כוותיה דרבי יוחנן: אין מפטירין אחר הפסח כגון

תמרים קליות ואגוזים.

אמר **רב יהודה** אמר **שמואל**: אין מפטירין אחר מצה אפיקומן.

תנן: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

אחר "הפסח" הוא דלא אבל לאחר "מצה"

מפטירין!

לא מיבעיא קאמר:

. לא מיבעיא אחר מצה דלא נפיש טעמייהו.

. אבל לאחר הפסח דנפיש טעמיה ולא מצי עבוריה

לית לן בה-קמשמע לן

נימא מסייע ליה: הסופגנין והדובשנין והאיסקריטין אדם
ממלא כריסו מהן ובלבד שיאכל כזית מצה באחרונה.

באחרונה אין (120a) בראשונה לא!

לא מיבעיא קאמר:

. לא מיבעיא בראשונה דקאכיל לתיאבון

. אבל באחרונה דילמא אתי למיכל אכילה גסה אימא לא

קמ"ל.

מר זוטרא מתני הכי:

אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל: מפטירין אחר
המצה אפיקומן.

נימא מסייע ליה: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן .

אחר הפסח דלא אבל אחר מצה מפטירין!

לא מיבעיא קאמר:

. לא מיבעיא אחר מצה דלא נפיש טעמיה

. אבל לאחר פסח אימא לא קמ"ל.

מיתיבי: הסופגנין והדובשנין והאיסקריטין אדם ממלא כריסו
מהן ובלבד שיאכל <אכילת> כזית מצה באחרונה .

באחרונה אין בראשונה לא!

לא מיבעיא קאמר:

. לא מיבעיא בראשונה דקאכיל לתיאבון

. אבל באחרונה דאתי למיכלה אכילה גסה אימא

לא קמ"ל:

אמר **רבא**: מצה בזמן הזה דאורייתא ומרור דרבנן.
ומאי שנא מרור? דכתיב (במדבר ט) "על מצות
ומרורים"?

בזמן דאיכא פסח יש מרור, ובזמן דליכא פסח ליכא מרור!
מצה נמי! הא כתיב: "על מצות ומרורים"!
מצה מיהדר. הדר ביה קרא: (שמות יב) "בערב תאכלו
מצות"

ורב אחא בר יעקב אמר: אחד זה ואחד זה דרבנן!
אלא הכתיב: "בערב תאכלו מצות"?
ההיא מיבעי ליה לטמא ושהיה בדרך רחוקה דס"ד
אמינא כיון דפסח לא אכלי מצה ומרור נמי לא
ניכול! קמ"ל

ורבא אמר לך: טמא ושהיה בדרך רחוקה לא
צריך קרא. דלא גרעי מערל ובן נכר דתניא:
(שמות יב) "כל ערל לא יאכל בו" בו אינו
אוכל, אבל אוכל במצה ומרור!
ואידך כתיב בהאי וכתוב בהאי וצריכי!

תניא כוותיה ד**רבא**: (דברים טז) "ששת ימים תאכל מצות
וביום השביעי עצרת לה' אלהיך" מה שביעי רשות אף

ששת ימים רשות!

מאי טעמא? הוי דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל
ללמד, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל
כולו יצא.

יכול אף לילה הראשון רשות? תלמוד לומר "על מצות
ומרורים יאכלוהו!"

אין לי אלא בזמן שבית המקדש קיים,
בזמן שאין בית המקדש קיים מניין?
ת"ל: "בערב תאכלו מצת" הכתוב קבעו חובה: